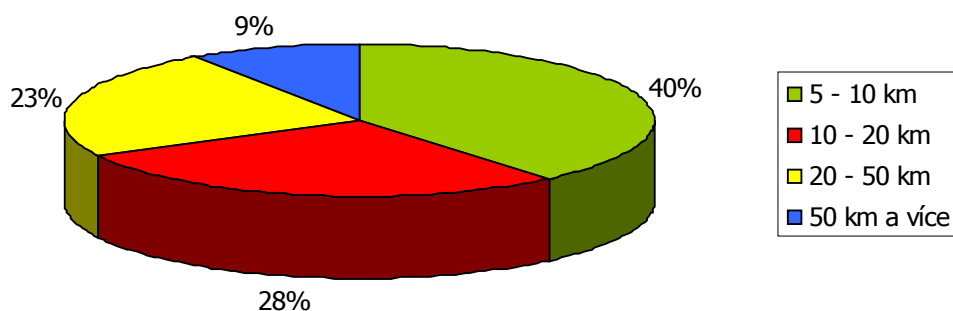

I přes krizi lidé nechtějí cestovat za prací daleko

I přes nedostatek pracovních míst a vysokou nezaměstnanost lidé stále nejsou ochotni cestovat za prací daleko. Ukázal to průzkum pracovního portálu OnlinePráce, který se uskutečnil v únoru.

Dvě pětiny respondentů (301 osob) uvedly, že by do práce cestovaly maximálně 5 – 10 kilometrů. Dalších 28 procent, tedy 219 účastníků ankety, je ochotné za prací dojíždět až 20 kilometrů. Mezi 20 a 50 kilometry by za prací dojíždělo jen 23 procent dotázaných a více jak 50 kilometrů by do práce cestovala necelá desetina respondentů (73 lidí). Ankety se celkem zúčastnilo 773 návštěvníků pracovního portálu OnlinePráce.

Kolik km jste ochotni cestovat do práce?

Dojíždění za prací je častější především pro lidi, kteří pracují na vyšších pozicích. Často nemají možnosti budovat si kariéru tam, kde bydlí, a proto jsou za prací ochotni cestovat poměrně daleko. Pokud se jedná o administrativní pracovníky, například státní úředníky, učitele, ale třeba i střední manažerské pozice, u nich je běžné, že do práce cestují zhruba 15 kilometrů. Často tito lidé jezdí do práce na vlastní náklady nebo s částečným příspěvkem zaměstnavatele.

Nejvíce je obvyklé cestování za prací v oblastech, přiléhajících k větším městům – Praha, Brno. Lidem se každodenní cestování za prací do města vyplatí, a to jak finančně, tak především kariéerně. Větší města přirozeně nabízejí více pracovních příležitostí.

Důvodů, proč lidé nechtějí do práce dojíždět, je dlouhodobě více. Může to být jak kvůli vysokým finančním nákladům, tak i kvůli nedostatečné dopravní infrastruktuře. Zatímco v Praze nebo v Brně je systém příměstské dopravy poměrně vyhovující, v řadě regionů dochází průběžně k rušení dopravních linek nebo spojů. Například lidé, kteří pracují na směny, často dojíždějí do práce mimo dopravní špičku, a zrušení méně vytížených spojů pro ně může být problém. Také nedostatečná či méně spolehlivá dopravní infrastruktura může pro řadu lidí znamenat zdlouhavé cestování za prací. Daleké dojíždění za prací může být problematické také pro zaměstnané rodiče s malými dětmi. Zaměstnaným rodičům totiž málokde vyjdou vstříc ve školkách či školních družinách, které mají poměrně krátkou provozní dobu.

Co by mohlo přispět k větší ochotě lidí za prací cestovat?

Z faktorů, které popisujeme výše, vyplývá i řada příležitostí a možností, jak lidem cestování do zaměstnání umožnit či zjednodušit. Jedním z řešení je zefektivnit veřejnou dopravu a přizpůsobit ji tak, aby se lidé za prací dostali pohodlně (třeba bez zbytečných přestupů) a v přiměřeném čase. Některé firmy, zejména větší výrobní společnosti již nyní pro své zaměstnance organizují vlastní dopravu. Řada obcí také provozuje vlastní pravidelnou dopravu do větších měst. Neobvyklé už ani není to, že se lidé z jedné obce, ať už pracují ve stejné firmě nebo jen ve stejném místě, domluví a organizují si dopravu do práce vlastními dopravními prostředky.

Vstřícné kroky mohou udělat i zaměstnavatelé - některé velké výrobní firmy, bankovní instituce nebo třeba nemocnice už provozují pro své zaměstnance jesle či školky s flexibilní otevírací dobou. U některých pracovních pozic je také možné zavést flexibilní pracovní dobu nebo poskytnout zaměstnancům možnost pracovat částečně z domova.